

Klubjaink ajánlják!

JATE-klub:

Március 9. 19 óra: Pantha rei együttes jazz koncertje

22 óra: Éjszakai filmvetítés: Pénzt vagy életet című amerikai kalandfilm

Március 12. 20 óra Animációs Filmklub. Vendég: Dargay Attila

22 óra: S. Mrozek: Emigránsok (az Egyetemi Színpad bemutatója)

Március 13. 20 óra: Szexológia

22 óra: Éjszakai filmvetítés: Amarcord (rend.: Fellini)

Március 14. 22 óra: Emigránsok (az Egyetemi Színpad bemutatója)

Március 16. 19 óra: Disco

Március 17. 17 óra: Zárt tárgyalás (az Egyetemi Színpad bemutatója)

19 óra: Gyöprugi

21 óra: „Aki valaha artista és zenebohóc volt” — Somló Tamás (az LGT tagja) estje

22 óra: Éjszakai filmvetítés: Soláris (szovjet tudományos-fantasztikus film)

Március 19. 20 óra 30 perc: a Benkő Dixi koncertje

Március 22. 20 óra: Kaszkádör bemutató meghívott filmdubbingokkal

22 óra: Éjszakai filmvetítés: Magánbeszélgetés (amerikai film)

Március 23. 22 óra: Emigránsok (az Egyetemi Színpad bemutatója)

Március 26. 20 óra: Filozófiai kör — ea. dr. Pais István

Március 27. 20 óra: Szexológia

22 óra: Éjszakai filmvetítés: Hamlet (szovjet film)

Március 28. 18 óra: Sportklub — Adorján András húsz táblás szimultánja

22 óra: Emigránsok (az Egyetemi Színpad bem.)

Március 29. 20 óra: Filmresek — Matkócsik András filmrendező szerzői estje

Március 30. 19 óra: Disco

TAMÁSI ÁRON Klub:

Március 8. 19 óra 30 perc: „Hé, Ember! Te félelmetes, Te!” Reisz Antal humorista műsora

Március 10. 19 óra: Disco

Március 12—17-ig a Főiskolai Diákhét rendezvényei

Március 17. 19 óra: Disco

Március 19. 19 óra 30 perc: Táncház

Március 20. 19 óra 30 perc: Papadimitriu Grigorisz görög zenei estje

Március 21. 19 óra 30 perc: Tesztek Akadémia

Március 22. 20 óra: Az új Koromán együttes koncertje

Március 23. 19 óra 30 perc: „Nevem: 23—25” — a P. Artis-cum önképző kör zenei irodalmi estje

SZOTE-klub:

Március 9. Gyilkosok éjszakája (a Medikus Színpad bem.)

Március 10. Disco

Március 12. SZOTEATRUM POLYTICUM

Március 19—25-ig Politikai hét

Zenebarátok köre

Február huszadikán tartotta alakuló ülését a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán a Jeunesse Musicales (Ifjú Zenebarát) Kör.

Patronáló tanára Szabó Orsolya főiskolai adjunktus, diákvezetője Bőrönte Erika III. éves ének—népművelés szakos hallgató.

A csoport legfőbb célkitűzése: a zenét közelebb vinni az emberekhez, nem kifejezetten zenei pályára készülőkhez is. Műsoraikat először a főiskolán, majd szakmunkásképző intézetekben, más városok intézményeiben mutatják be. Így bővül az ének szakosok fellépési lehetősége is. A fellépéseken kívül hangversenyrendezés, zeneelemzés, -ismertetés, zenekritika, viták, beszélgetések neves zenei szakemberekkel színesítik a programot.

Emlékeztek?

Lapunk februári első számában már közzé tettük annak a fotópályázatnak a feltételeit, melyet a KISZ József Attila Tudományegyetemi Bizottsága és a Szegedi Egyetem szerkesztősége „DIAK-ÉLET '79” címmel hirdetett. A Forradalmi Ifjúsági Napok tiszteletére, a JATE nappali tagozatos hallgatói, fiatal oktatói és alkotó kollektívái számára. Az 1979. március 15-ig jelgével beküldött alkotásokat díjaztuk, s a díjnyertes képeket közli a Szegedi Egyetem. A legjobb munkából pedig kiállítást rendezünk a JATE KISZ-klubjában. (A képeket a JATE KISZ-bizottságára — 6720 Szeged Dugonics tér 12. — küldjétek!)

Kovács Imre Attila:

Papp Sarolta:

Egy emlék vallatása

A fák ujjhegyén sok gyanta színű csillag serken s a csöndes vízről felém szaladnak a szelek a nádas fésűként bújál a homály hajában. egy ladik barnán koppan evezők nélkül tétován szendereg.

A nyár nyál-ezüst ruhában alszik a gyűrött homokon óriás feje fölött lepkéként lebeg egy titok az égen a hold elgurult koronája s végig a parton fűből szőtt palástján piros kavicsok.

Ady Endre tér éjszaka

és eső csókold harmatos szírommá mosolyos hideg ajkát zúduljon vére halál liliomának peregi óriás szeméből

éjszaka! forrón lúktat a vére plakátok erdejében menetel pereg a dob a csönd a könny

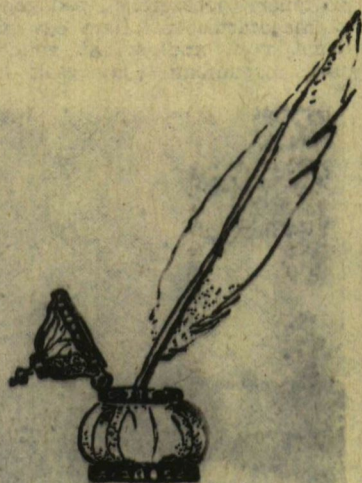
tömege vezére csatáknak nyergel fordulj!

egymásra mered a csend az éjszaka

Herbst Zoltán:

Vers

Magadhoz mérettél. Közös sorsod van a hőmezőn károgo varjakkal. Kidoboltak minden faluból, soha nem alhatsz már meleg szénát zizegtető padlásokon, se szalonnás szájjal csókolt szüreti menyecskék ölen. Nótásszemű zsivány vagy, ellened prédikálnak a vecsernyes harangok. Az ablakon-benézők sóhajával lépsz tovább mert csavargó hitedet sáros dűlőkre zárják ki a tűzhelyes szobákból feketekendős vénasszonyok.

Gellén János:

Mese arról, aki repülni akart

Engedj szállni anyám, hadd szálljak a réteken túlra, csak megnézem, fény-e a fény ott, föld-e a föld ott, víz-e a víz ott, kék-e a forrás, friss-e a harmat.

Még fiatal vagy, gyöngye a szárnyad, várj türelemmel!

Engedj szállni anyám, hadd szálljak a réteken túlra, csak megnézem a fák levelét, megnézem a zöldet.

Még fiatal vagy, gyöngye a szárnyad, várj türelemmel!

Szállni szeretnék, ott nincs végre hatalma a szónak. És látott új törvényt, s látta a fák levelét és látott új fényt, s látta, amint gép jár a folyóra, vasmadarak siklottak egyre tovább csak az égen, látott gamma-sugár-falakat szétszelni a kéket, és érezte, ahogy zúzódik az önmaga képe, s tágal a lelke a térben, s mind közelebb jut a maghoz, önmaga féktelen énjéhez s érezte a minden vad paripáját fújni a testén, s látta az anyját messze a fészken, s még közelebb, mint röpte előtt volt.

Lévai András metszete

Polgár Katalin:

A KAUKÁZUSON INNEN, A KAUKÁZUSON TÚL A tűz országa

Grúzia után a Kura medre fölött a tűz országának, Azerbajdzsánnak, a fővárosába, Bakuba repülök tovább. Izgulok, nehogy utolérjem valahogy a „bakui nord”, a városnak összelet oly gyakori pusztító szele, mivel kabátot nem hoztam magammal.

A városnak gyönyörű a fekvése, a Kaszpi-tenger egy kifli alakú öblében helyezkedik el, felnyúlva a környező dombokra. Szállásunk jócskán a várososságra van. Szinte minden utcán sarkon kátrányt főznek. Mi történik itt? Jön az ellenség? Leülünk az út szélére, és várjuk a fejleményeket. A forró kátrányt felcipelik a sikátorok barakk-szerű házainak tetéjére, és ráöntik. „Jön a tél!” — mondja sztoikus nyugalommal kísérőm. „Az idén valószínűleg sok eső is lesz.” Nem folytatjuk tovább az időjárási témát, már csak azért sem, mert megérkeztünk vendéglátóinkhoz, akik lényegesen tartózkodóbbak, mint a grúzok. Viszont szintén nagyon vendégszeretőek, sajnálkoznak, hogy csak ennyi ideig maradok, s máris invitálnak a városnéző sétára. Első utunk a világ-híró szőnyegmúzeumba, a csodálatos kaukázusi szőtt és csomózott remekek közé vezet. Valamennyi hírneves szőnyegkészítő központ — Kuba, Sirvan, Kazah, Karabah — képviselve van. A vörös és kék színek és a csak látszólagos szimmetria közötti sárkány, kígyó és életfa motívumot fedezünk fel. Találkozunk egy kint lakó hazánkfával is, aki két év óta minden héten ellátogat a múzeumba. Nem csodálom! Sok lenne mára még a gazdag történelmi múzeum is, ezért inkább leestélünk a tengerpartra és „küráljuk” magunkat. A négy kilométer hosszú tengerpartját sétányt ugyanis olyan növények övezik, amelyek gyógyhelyé teszik ezt a kellemes sétányt. Szamárkordékat kerülgetve eliséltünk a Lányok bástyáig. Szinte hajbáknak a helybeliek a bástya legendáján. Mindenki másképp ismeri és természetesen mindenki a sajátját vallja eredeti-

nek. Annyi biztos, hogy a bástya valamikor a tengerben állt, ma már legalább fél kilométer választja el a Kaszpi-tenger víztükrétől.

A várat egyszerűen nem lehet otthagyni: lépten-nyomon csodálatos minaretek, mecsetek, fürdők és karavanszerájok a XV.—XVI. sz.-ból. A legjelentősebb műemlék a Sirvan sahok palotája, melynek területén fél mecset, földalatti víztároló, fürdő és mauzóleumok maradványait tárták fel. Erdemes este későn is visszatérni ide, ugyanis ezeknek az épületeknek esti látványa külön élmény!

A „Bakui nord” szerencsére nem ért utol minket, sőt még rossz levegőjével sem találkozunk, amire pedig nagyon számítottunk. Nyoma sem volt már annak az élménynek, amivel még Gorkij találkozott annak idején: „Ciszternák tömege, fekete, fojtó levegő, olajos ciszternák, amelyek kormot és tüzet lehelnek... A sűrű csóhá-lózzattal befotott város felett ott lebegett a fekete füst- és koromfelhő, amely eltakarta az eget, és fojtogató árnyat vetett az amúgy is füstös, levegőtlen városra.”

Ennek már nyoma sincs, hisz az olajkutak már a tengerből meredeznek, viszonylag messze a várostól. Itt egy külön városka alakult ki több mint 7 ezer lakossal. Iskolájuk, művelődési házuk, lakóömböjük van. Nagy fekete sziklák, „olajkövek” meredeztek valamikor a városka helyén, emlékek a város nevében maradt meg (Nyestjánije kámnny — olajkövek).

Olyan közeli magyar vonatkozású dologgal, mint Grúziában itt nem találkozunk, ha csak ismét a „Regét” elő nem vesszük. Oseink jártak itt valamikor, mint azt Arany János igazolja: „A föld háta fölomolván, Szikrát izzad csupasz ormán, Forrásvize nem iható, Kénköves bűzt lehel a tó.

Forrás keble olajt buzog; Itt is, ott is égnek azok, Mint sok őrtűz setét éjjel, Lobban a láng szerte széjjel.”

(Folytatjuk.)